Ч. 77 (11.330). Львів, четвер 5. квітня 1928. Pocztowa opłata zapłacono ryczałtem. Рік XLVI.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10. II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло". Львів.
Гол. Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА: Місячно: в краю 4·50 зол.
За границею: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зл., Німеччині 7·50 зл., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 70 ч. к., Румунії 150 леї, Болгарії 7·50 зл., Австрії 7·50 зл. — Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

За політичну амнестію.

Промова посла д-ра В. Загайкевича, виголошена в соймі при мотивуванні наглости внесення про амнестію для політичних вязнів.

Високий Сойме! Якщо я забираю голос в імени Українсько-Білоруського Клюбу, щоби умотивувати наглість зголошеного нами внесення про амнестію для політичних вязнів, то роблю це не тільки тому, щоби дати вислів нашій глибоко відчутій і некучій потребі якнайскорішого поладнання цього внесення, але хочу бути речником тих мас українського й білоруського народів, зпоміж яких політичне тюремництво черпає надмірні й нечувані жертви. Я є певний, що буду також речником усіх тих, для яких слова демократизм, свобода переконань і особиста свобода не є тілки пустими гаслами і глухими словами, але є реальною монетою, є підставою їх ділання та оцінкою кожної суспільно-політичної проблеми, якою є також тюремництво. (Перериванння). І дійсно дивним є, що хтось може перерывати промову представника якогось народу, який тут перед вами, в тому соймі розкриває його болі та потреби.

Шановні панове, особливо, коли мова про польське тюремництво, то ви, які день виходу теперішнього марш. Пілсудського з магдебурської тюрми так врочисто святкуєте і в ваших серцях цей день записаний як велике національне свято, ви не повинні опонувати тому, хто промовляє в імени політичних вязнів. Хіба, що хочете бути тюремною сторожею і тому не хочете дозволити мені довести до кінця умотивування цего внесення. Як хочете з тієї салі винести епітет тюремної сторожі то перериваайте та голосуйте проти внесення. (Пос. Санойца: Ніхто не перериває). Хочби пан товариш!

Наше внесення обіймає тюремництво разом зі слідчим арештом, а в тому місці мушу ствердити, що в нас арештом слідчим передовсім супроти тих, які підозрілі у провинах політичних, користуються надмірно, послугуються страшно. На основі якогонебудь доносу поліційного урядовця замикається і то дуже часто на те, щоби по кількох тижнях чи місяцях тюрми припинити слідство. Вязень іде на волю, але ніхто йому не повертає шкоди і моральних терпінь, які витерпів. І це є злочин, поповнений на свободі людини. Нічого дивного, що ми вважемо це за пекучу потребу, щоби раз загальним актом амнестії положити край тим терпінням політичних вязнів у цій добі.

Ще недавно, бо два роки тому, в травневій дискусії 1926 р. б. пос. Тугут сказав, що в Польщі нема майже людини, яка не відріжнялаб політичного злочину від звичайного, і мотивів політичного переступника від звичайного. А коли так є, коли твердять, що в Польщі розріжняють підклад і підложе якогось ділання, яке часом колідує з карним законом, коли відріжняють ідейну сторінку переступника, то здається, що кожний, виходячи з такого становища мусить і повинен щонайменше голосувати за амнестією, яка по нашій інтенції відноситься лише до політичних вязнів.

Коли шан. панове з 1-ки мені перед хвилиною переривали, то прошу пригадати собі, що по травневому перевороті йшли по вулицях усіх міст ряди маніфестуючих на честь марш. Пілсудського і несли транспаренти з написами, що домагалися політичної амнестії, отворення тюремних брам для політичних вязнів. На жаль, пройшли всі ті гасла без відгомону і реалізації. Прийміть, панове, до відома, що ще нині сидять по тюрмах ті, яких засуджено за воєнні літа 1918 і 1919 і за ідейні вчинки слідуючих літ.

З політичними противниками не розправляється при допомозі карного кодексу і тюрми. Тюрма не згнобить ідеалів! — Отже, де підкладом є мотиви національні, визвольні війни, там є інша оцінка всяких учинків, там злочином є говорити про злочин. Тепер, прошу панів, серед тих відносин, сойм, який зібраний у тій хвилі не повинен сам від себе відкидати цього могутнього гасла: отворити брами тюрем і випустити політичних вязнів. І чи саме тому, щоби цьому соймові запевнити моральну суприматію, чи не повинен він підтримати наглости внесення? Не йде тут про мериторичний зміст, над яким буде дискусія, але про регуляміновe приспішення полагоди внесення.

Шановні панове! Ще одно слово. Між політичними вязнями великий контингент становить молодий елемент, бо молодого потягає ідея. Запал, часом недостача холодної застанови і поривається він до діла. Отже молодь становить велику частину тих вязнів, а не забуваймо, що тюрма є спеціяльною школою, школою специфічного типу: туди входиться неуком, а виходиться звідтам образованим абітурієнтом. Тому то не затримуйте їх, панове, непотрібно. Чиж маю пригадувати, як вязні нераз домагалися при допомозі голодівки приспішення судового поступовання та прискорення полагоди їх справи?

Прошу шановних панів, багато є причин, які за цим промовляють. Візваний дзвінком пана маршалка кінчу і бажав би я, щоби та маршалківська палочка, яка відкриває наші засідання, застукала і до тюремних брам і щоби ті брами отворилися, політичні вязні з волі Високого Сойму дістали волю. (Оплески).

Польський державний бюджет.

Не маючи під рукою повного тексту урядового законопроекту про бюджет Польщі на 1928-29 рік й спираючись єдино на оголошених в пресі загальних даних про поодинокі позиції бюджету тільки **по стороні видатків** — (бо позицій доходів, себ-то податків і оплат взагалі не оголошено) годі створити собі повну і вірну картину теперішнього стану фінансів Польщі. Щойно шляхом подрібного розбору поодиноких позицій бюджету як по стороні видатків так і по стороні приходів, шляхом порівнання з попередніми польськими бюджетами і бюджетами сусідів Польщі, можна би сяк-так зорієнтуватися в цій і для нас першорядного значіння справі. Але й з опублікованих даних тай з дискусії, котра тепер велася на бюджетовій комісії та на пленумі сойму, виходить ясно, що разом з ухваленими інвестиціями бюджет Польщі дійде при кінці біжучого бюджетового року до великанської суми 3 міліярдів зол. Колиж додати ще видатки на самоврядування й на соціяльну обезпеку (каси хорих, примусові обезпечення від випадків, вогню і т. п.), то сума, яку народнє господарство Польщі мусить видусити зі себе тільки на **публичні** цілі дійде в цьому році напевно до 4 міліярдів зол. Очевидно, на боці лишаються приватні видатки одиниць й коллективів, котрі теж мусять найти своє покриття в загальному річному доході народнього господарства, або кінець-кінців у доході господарських одиниць. Всі бесідники в бюджетовій комісії, за виїмком міністра Чеховича, цілком слушно підносили, що такий кольосальний бюджет рішуче не під силу Польщі. Але таки більшість соймова вкінці четвертину бюджету ухвалила; як сакраментальну „конечність державну" й аби не дразнити Пілсудського.

Правда, бюджет є на папері зрівноважений. Та цього успіху уряд вспіє добитися хіба шляхом страшного натиску на весь господарський організм держави. При такій ситуації годі тому надіятися на якунебудь серіозну капіталізацію, себ-то на повстання значніших ощадностей, так, як майже всі ділянки господарського життя в Польщі сьогодні обложені податками й оплатами до крайніх меж.

Зріст бюджетових цифр не є в Польщі вислідом природного зросту й розбудови **істнуючих** доходових джерел, але вислідом, можна сказати: фінансової дефензиви, себ-то судорожньої пошуканки щораз нових податкових джерел. І так заповідає п. міністр фінансів на покриття ухвалених підвишок урядничих платень, введення сталого маєткового податку (перебробленого з тзв. маєткової данини Грабського), нову організацію грунтового і введення будинкового податку. Як бачимо, всі ці податки є виключно селянські й хліборобські, отже таким чином фінансові плянн уряду, між іншим, покриє і наш селянин.

Щодо скарбових надвижок з бюджету, то з подрібних цифр, поданих у промові мін. Чеховича виходить, що надвижки уряд відкладе „на чорну годину" й населення скористає з них тільки в дуже обмеженій кількости.

Добре бодай, що вже покінчилося повсюдне **підчас виборів** запевнювання, що постійно ростучий дефіцит закордонної торговлі не тільки нісенітниця, про яку шкода балакати, але просто ознака економічної сили Польщі(!!!). Такі **твердження** висловлювали ріжні офіційні особи й їх підголоски — як сказано: підчас виборів. Але тепер вже по виборах, отже нема потреби закривати очей на дійсний стан справи, котрий по словам самого Чеховича — більше чим тривожний. Розуміється Польща, яка не має майже жадних доходових резерв в **платничому біляисі** (хіба щораз менший наплив еміграитських долярів), могла затькати діру торговельного білянсу єдино тільки запасами золота й девіз Банку Польського. А це знов може довести до захитання державної валюти (золотого). Така небезпека безумовно істнує. Отже тому п. Девей (америк. фінансовий дорадник) доручив польському урядові піднести всі головні митні оплати. Таким чином прийшло до розпорядку про вальоризацію мит, який знов довів до формальної торговельної бльокади Польщі сусідами й — що важніше — до скорчення цифр привозу й вивозу. Значить: положення цілком не поліпшилося тільки сильно погіршилося. Часописи доносять, що Австрія, Чехословаччина й Німеччина збираються зірвати з Польщею всі торговельні взаємини, а відплатними мірами вони **вже** Польщі відповіли.

Найбільше лихо в тому, що зріст бюджетових позицій у Польщі є звязаний з автоматичним зростом загального індексу цін. І таким чином твориться т. зв. безконечна шруба. Держава підносить видатки й тому накладає щораз нові податки, які знов виливаються в зрості цін — в цих ділянках, котрі досягнені новими податковими тягарами. Тимчасом у сильних економічно державах Зах. Европи і в Америці зріст бюджетових цифр є випливом зросту національного багацтва — при постійно незмінним або тільки мало піднесенім рівені (індексі) цін. В Америці уряд навіть робив натиск для пониження рівня цін. Але шруба може нарешті урватися, й тоді з польськими фінансами сталоб дуже погано.

Взагалі — тон міністра Чеховича був в бюджетовій дискусії дуже мінорний. Міністр перестерігав перед надмірним оптимізмом й зовсім не скривав можливости небезпеки.

Д-р Павло Лисяк.

Тяжкий горіх.

Польсько-литовська конференція в Кенігсбергу.

Напружені відносини між Литвою і Польщею з приводу Вильна, які вже нераз викликували примару гострого конфлікту, дещо загладили з хвилею висунення тієї справи на терені Ліги Націй. Зайвим булоб переходити всі перипетії польсько-литовських взаємин, які у відповідних періодах були в нас реферовані й освітлювані. Зазначимо лише, що Польща всякими засобами намагалася примусити Литву зійти зі свого становища та вступити на шлях нормалізації відносин на основі доконаних фактів. Маленька Литва, не зважаючи на всі польські заходи і натиски підтримувала своє опірне становище. Тільки інтервенція Ради Ліги Націй, а радше прихильних Польщі великих держав, примусила Литву вступити на шлях переговорів про наладнання конечних сусідських взаємин без порушення справи Вильна.

Після досить довгої проволоки на пропозицію Вальдемараса зібралася в Кенігсбергу польсько-литовська конференція. Польща пішла на уступки щодо місця конференції, бажаючи цею формальною справою виявити свою добру волю і затерти спомини виленських історій з осени мин. року. Та видно, що польська дипльоматія не почувалася певною на східно-прусському грунті, коли польська преса урядова преса постійно сигналізувала „кон

тичні хвилі" кенігсберської конференції.

Після інавгураційних формальностей литовська делегація заняла вижидаюче становище, вичікуючи польських пропозицій. І дійсно польська делегація предложила литовцям чотири проекти в справі конвенції, а саме в справі льокального руху, в справі почтової і телеграфічної комунікації, в справі залізничої комунікації та в справі сплаву на Німані. Литовська делегація постановила перевести генеральну дискусію над зложеними проектами, а зі свого боку виставила домагання на порядок нарад конференції поставити справу відшкодування за акцію ген. Желіговського у висоті 10 міл. долярів та справу безпеки Литви як держави. У відповідь на це польська делегація зажадала відшкодування за „знасилування невтральности" підчас польсько-більшовицької війни. Одночасно литовську вимогу відшкодування поляки схильні трактувати як резиґнацію з Вильна.

Серед таких розмов при допомозі нот (з одного готелю до другого) польська делегація почала підготовляти публичну опінію на відсунення або навіть зірвання переговорів. В таких умовах напруження і взаїмного недовіря відбулося в понеділок пленарне засідання конференції під проводом мін. Залеського, який запропонував опублікування дотеперішніх польських і литовських нот. Проф. Вальдемарас згодився на цю пропозицію і застеріґся проти розсівання поляками вісток про здогадний виїзд литовської делеґації з Кенігсберґу. Опісля литовський премієр розглянув сувальську умову, акцію ген. Желіговського та постанову Ради Амбасадорів з 1923 р., що в справі Вильна Литва нічим не є звязана з Польщею незалежно від ведених переговорів та їх висліду.

Переходячи до польських проектів конвенції (в справі сусідського руху і почтово-телеграфічної та залізничої комунікації), литовський премієр ствердив, що польські проекти тільки про око є чисто технічними проектами, по суті є вони політичними. З метою усунути з них усякі політичні моменти, Вальдемарас погоджується на покликання до життя трьох комісій: для справ безпеки й відшкодувань, для справ економічних і транзитових та для справ сусідського руху і взагалі справ адміністраційного характеру.

З висновками і твердженнями литовського премієра полемізував мін. Залеський, особливо у виленській справі. Щож до комісій, то він дає на них свою згоду. Переходячи до справи безпеки, він боронить литовської еміграції і відкидає закид, немов би на польській території творено литовські ватаги.

Після того устійнено запропоновані комісії, з яких одна радитиме в Ковні (під проводом Голувка), друга у Варшаві, а третя в Берліні (під проводом Сідзікавскаса). Місцем пленарних засідань лишається Кенігсберг. На випадок непорозумінь або труднощів у комісіях лишається відклик до пленума.

На тому припинено переговори в Кенігсбергу, лишаючи комісіям клопіт з дальшим розгризуванням тяжкого горіха польсько-литовських взаємин.

З ходу дотеперішніх переговорів ясно, що справа налагодження нормальних сусідських взаємин є незвичайно важка і складна, та що комісійні праці і дальші переговори криють в собі безліч несподіванок.

Господарське життя.

Ветеринарно-годівельний курс „Сільського Господаря" у Львові.

Заходами Управи Краєвого Товариства господарського „Сільський Господар" у Львові відбувся в викладовій салі Українського Академічного Дому у Львові 10-денний (19—28. III. п. р.) ветеринарно-годівельний курс під проводом і при співучасти головного референта Ветеринарної Секції „Сільського Господаря" ветеринарного лікаря Маріяна Стахурського, бувшого асистента ветеринарної Академії у Львові, д-ра вет. мед. Данила Миколаєвича та інж. Івана Рижавого.

Виклади, при яких послуговувалися вчителі анатомічними препаратами з Ветеринарної Академії і найновішим ветеринарним приладдям, виголошено слухачам з обсягу ветеринарної медицини й хірургії та з ділянки плекання й годівлі домашніх звірят. Виклади відбулися в слідуючих рямках: 1) Начерк анатомії й фізіольоґії, 2) про гігієну, 3) про горячку, запалення та про пізнавання недуги, 4) приборкування звірят, 5) ліки і лічення, 6) пізнавання віку у коней і худоби, 7) пошесні недуги, 8) мала хірургія і поміч при породах, 9) внутрішні недуги, 10) недуги ніг, 11) основи плекання і годівлі домашніх звірят. Остатній день присвячено на іспитування курсантів, між якими були також монахи студитського монастиря з Унева і Львова.

Вступне слово перед іспитами виголосив директор „Сільського Господаря" інж. Евген Храпливий і голова ветеринарної секції п. Маріян Стахурський. Вислід іспитів був дуже вдоволяючий, при чому була нагода переконатись про високу вроджену й набуту інтеліґенцію нашого сільського елементу. Закінчено курс роздачею свідоцтв і розпродажею книжочок з обсягу першої помочи в випадках занедужання домашніх звірят і спільною фотографією.

Останнє слово до курсантів — вапваюче їх до праці над поправою своїх господарств, а в першу чергу над піднесенням рівня плекання худоби, до чого має причинитись якраз цей курс — виголосив президент „Сільського Господаря" інж. Юліян Павликовський.

Найближчим завданням дозволі рухливої ветеринарної Секції і Управи „Сільського Господаря" є урухомлення „Ветеринарної поради", себто ветеринарної амбуляторії на подобу „Народної Лічниці", під проводом вище названих ветеринарних лікарів, які всецілo віддали своє знання ширенню основ наукового звіринного лічництва в теоретичному й практичному напрямі. Найближчі ветеринарно-годівельні виклади відбудуться в Стрию, про що в свойому часі буде проголошено.

Подається до відома всім заінтересованим, що за порадами в обсягу ветеринарної медицини можна звертатися до Кр. Тов. госп. „Сільський Господар" у Львові, вул. Зиморовича ч. 20, або до ветеринарного лікаря Маріяна Стахурського, Львів, вул. Дверніцького 32 а, при чому не виключені й поїздки для порятування хорих звірят на провінцію.

Парляментарні вісти.

ПРОДОВЖЕННЯ БЮДЖЕТОВОЇ КОМІСІЇ.

Варшава, 3. квітня 1928.

(Власна телефонограма.)

(ік) Пос. Вижиковський реферував бюджет президента республики. З подробиць цікава одна позиція, а іменно видаток на прапор над замком у Варшаві. Показується, що що 3 до 4 днi купується нову матерію на прапор, котра коштує звісім по 50 зол., з наслідком тяжких фрепалів вітер щораз прапор нищить. Ця подробиця викликала досить веселости. Новою є позиція диспозиційного фонду 60.000 зол. Президент дістає 180 тис. зол. річної платні, себто до 15.000 зол. на місяць. Фінансово-господарський плян президентської резиденції в Спалі виказує на біжуч. рік 132.000 зол. Пос. Діамант заінтерпелював, чи не можна замісць окремої замкової сотні вживати вояків з полків. Пос. Бітнер витикав назву диспозиційного фонду, котра має поліційно-політичний характер. Врештою бюджет президента принято без змін. Обговорювано дальше бюджет президії ради міністрів. Принято внесок про стерпення прибутків і видатків 2 урядових газет, а то „Львовскої" і „Позпаньскої". Прибутки були означені на 480.000 зол., видатки на 702.000 зол. (Все одно в бюджетовій провізорії, яка є важна до 30. VI. п. р. застережено удержання тих урядових газет, отже покищо їх доля не припечатана). В справі адміністративного трибуналу принято внесок на додання 20.700 зол., а то для двох суддів. Принято теж 2 резолюції: одну в справі занехання урядових газет і не отвирання без необхідних потреб нових урядових органів, друга резолюція в справі приспішення біґу в адм. трибунал. В дальшій дискусії веселий характер мав інцидент поміж пос. Праґером і референтом пос. Кшижановським. Пос. Праґер запротестував проти того, щоби п. Кшижановський називав Четвертинського князем. Цей титул, мовляв, може обовязувати лише в прив. розмові. Остаточно прийнято бюджет Найв. Контр. Палати без змін. Після того відложено засідання комісії на день 18. квітня 10.30 рано. Таким робом із нинішнім днем почались у соймі великодні ферії.

ОКРЕМИЙ ЛИТОВСЬКИЙ РЕФЕРАТ.

Варшава, 3. квітня 1928.

(Власна телефонограма.)

(ік) При східному виділі мін-ства закорд. справ мають створити окремий литовський реферат. Досі литовські справи належали до реферату ваг.-балтійського. Створення окремого лит. реферату в МСЗ вказує на велику вагу, яку Польща привязує до литовського питання.

183 ВИБОРЧІ ПРОТЕСТИ

Варшава, 3. квітня 1928.

(Власна телефонограма.)

(ік) До Найвищого Суду вплинуло за посередництвом окр. виб. комісій 183 протести в справі уневажнення виборів. Найбільша скількість скарг походить зі Сх. Галичини та взагалі зі сх. провінцій. Найв. Суд приступає до розгляду тих протестів у найближчих днях.

ШКІЛЬНІ МУНДУРИ.

Варшава, 3. квітня 1928.

(Власна телефонограма.)

(ік) Мін-ство освіти рішило завести з будучому шк. році в цілім середнім шкільництві обовязок носити приписові мундури в усіх клясах. Головною причиною цього рішення був арґумент упадку моралі серед середньошкільної молоді та трудність контролі над молодю з огляду на цив. одяг.

СПРАВЛЕННЯ ПОМИЛОК.

До замітки п. з. „З діяльности Українського Клюбу („Діло", ч. 75) вкралися такі помилки: 1) інтерпеляцію в справі припинення у виконуванні обовязків начальників громад у Данилівцях і Богдинівці, пов. Зборів, вніс не сен. Кузик (а тільки пос. Кузик), а сен. Кузьмин; 2) інтерпеляцію в справі ухвалення новели до 58 статті шкільного закону з 15. липня 1927 р. вніс не пос. Загайкевич, а пос. Великанович. Ця новеля мала б змінити уступ с) ст. 58 „про переношування учителів"…

МИХ. РУДНИЦЬКИЙ.

Подув бурлацтва.

У 60-ліття М. Горкого.

(Докінчення.)

І ще одна риса природности Горкого. Всі згадані письменники — може за виїмком єдиного Буніна — використовують вряди-годи кохання мов власник нічного підприємства експльоатує здорову, змислову дівчину під смак своїх здеґенерованих гостей. У Горкого, як у здорового сина природи, кохання не є ніколи пікантним сосом, розпустою або перверзною примхою. Воно має дужий подих безпосереднього тону, що очищує жагу — людською, звичайною потребою „жити".

Горкий має скромність й іронічну усмішку людини, що нежданно здобула успіх, славу і дозвілля свободи. Праця, з якої він почав: щоби навчитись писати, не стала досі для нього легкою, уже вивченим мистецтвом фахівця. Його стиль поглиблювався і ніжнів роками, разом із його голодом європейської освіти. Його твори першої доби це зразки безпосередньої простоти людини, що оповідає недбайливо на лоні природи. Його три томи споминів це зразки простоти вашеної мистцем на критичних терезках для атомів слова. Найбільші мистці змагаються із композицією своїх творів, щоби оригінальність погодити із природністю. Горкий не знав цих мук. Життя, яке він змальовував мало стільки „поетичного безладдя" в дійсности доглянeній ним, що його не треба було поетизувати. Російський спролетаризований інтеліґент, міщанин, усякий „лишній" і „былый" челавек, жили „моментом", мов богемісти і дали себе нести хвилею буденщини химерної, мов їхня нудьга.

Всі вони ставали вряди-годи бурлаками. Великоміський інтеліґент заступав собі степ невпинними мандрами по знайомих і незнайомих хатах, а Волгу потоками чаю та горілки. Він мав у своїй душі неодну струну романтичного европейського артиста і тільки його чехівські „безкрилі бажання" не в силі були найти слів коротких, ясних і нових, тому, що вони теж лились потоками невпинного красномовства. Те, що в Европі було виїмком: потреба вічних самообвинувачень одиниці та свого середовища, в парі з потребою вічно нових захоплень подувом життя належало серед російських бурлак і інтеліґентів до найбуденніших явищ.

Із цих пошматованих настрійних картин повстав один із найприродніших театрів. Горкий зробив ще крок уперед у відношенні до Чехова, який відкинув у своїх песах „фабулу". Він створив таку ілюзію буденної сірини, що глядач, мов дієві особи його пес, перестав ждати якоїнебудь події, що могла би змінити цю природну атмосферу.

Саме тепер минуло 25 літ від часу, коли Райнгардт у Берліні виставкою „На дні" добився одночасно трьох успіхів: здобув славу свому театрові, Горкому і касову песу, що сотні разів не сходила з афіша. Меньшбільше в тім самім часі наш галицький театр, на вершку свого розвитку, ставив теж і „Міщан" із дивним зрозумінням духа психольоґії, що несвідомо для нас, була така близька неодній нашій рідні. Захарчук не грав Тетерова, а переживав ще раз себе прилюдно; Юрчак у ролі Перчіхіна міг рівнятись із найкращими европейськими акторами. „Міщани" і „На дні" налягали на душу якимсь дивним чадом, мов мряка туги, в якій купаємось у насолоді власного болю.

Туга за чим? біль чого? як погодити їх із насолодою? Кутки нашої душі нагадували нам кутки наших хат, де дрімала нудьга із усією сіриною міщанської моралі. Поруч туги за якиминебудь іншим життям, ми відчували насолоду, що можемо нехтувати власною буденщиною, роздрапувати власні та чужі рани. „Літня" тверезість міщан, що звикли до родинного самовару йшла в парі з пяними бунтами проти свого середовища. А над усім тим фільософія, що мала в собі стільки поваги, що й поважну: іскра свідомости, що ми — „люди" підбальорувала. „Чоловік — це звучить гордо".

Горкий не виправдує життя ніякою „глибшою" фільософією. Він не творить фільософії із ніякого „вищого" життя. Найглибша фільософія та найвище життя це для нього єдина наша дійсність, залежна від нас. Її можна з однаковим правом кохати, що й ненавидіти. І всіх своїх ближніх так само. Веселий чи сумний погляд залежний від віри в людину. Чи в силі вона створити нове життя? І з ним не інакше як із вірою в життя позаземне. „Віриш — є, не віриш — нема". А ти, Горкий, сам віриш? Він глядить добрячими очима, прихильними людству і каже: „Я сам думаю над цим усе життя і ще напевне не знаю. Ви розумніші за мене: читайте те все, що я написав, може я таки в щось вірю… бо, правду кажучи, я тільки передавав те, що відчував і бачив, я сам і… такі інші як я".

Провідники російської революції складають поклін Горкому за те, що він повірив і звеличав революцію. Провідники европейської критики складають йому поклін за те, що не вірив і не звеличував її більше як людину, що цю революцію творила.

*

Справл. помилок у вчорашнім фейлетоні: 2 шпальта, 4 рядок „тіла" зам. „тілі", 4 шп., 4 ряд. „подув" зам. „подих".

гелів для добра школи" — в тому дусі, що наби перенесення для добра школи оказалося конечним, та тільки на основі ст. 82 того закону з поданням до відома інтересованих фактичні причини того перенесення, аби вони могли боронитися апеляцією, що малаб силу здержати перенесення.

Біржа.

Гроші.

Американський долар 8·89·00—8·90·50, канадійський долар 8·84·50—8·85·00, чеська корона 0·26·33—0·26·66, австрійський шілінг 1·25·50 1·26·00, румунська лея 0·05·20 – 0·05·66, французький франк 0·34·50 – 0·35·00, швайцарський франк 1·71·75—1·72·25, фунт штерлінгів 43·60·00 43·90·00, радянський червінець 32·60 – 33·00.

Памятайте, що всякі збірки на нагробник на могилі І. Франка треба посилати до Централбанку, Львів, Ринок ч. 10. І. пов. на щадничу книжечку ч. 7919.

НОВИНКИ

— **Під замітом співучасти в убивстві** Гува арештовано у Львові, як ми вже повідомляли, кілька осіб. З них відставлено вже до арештів при вул. Баторія до диспозиції слідчого судді арештованих Полотнюка Плятона, Сенева й одну панночку. Інших арештованих, між ними студ. Бокала, випущено на волю.

— **Відкладення військової служби.** Міністерство військ. справ відкладає виїмково військову службу до 25-го р. життя, до 1-го липня того року, в якому хтось цих 25 літ кінчить, крім цього новобранцям уродженим у 1906 р. і старшим, що в шкільному році 1927-8 користали вже з відкладеної служби, з тим, що мусять предложити докази своїх студій (дійсний студент). Дозвіл відложити службу можуть дістати і ті, що зголошувались до війська, заки стали студентами, а до війська їх не приняли по причині фізичних недостач (треба доказів). Інші умовини відкладення служби мають ще духовні, челядники в торговельних і промислових підприємствах. Про всі подробиці, яких тут вичисляти не можемо, повинні дотичні особи познайомитись із офіціяльних оголошень.

— **Темна хроніка.** Виходить наверх брудна й темна історія підкупства, з якого жило кілька літ чимало людців, що давали дентистичним технікам дозвіл практикувати або ні. Покищо імена цих людців невідомі, але відомі вже факти, що деякі спроби дістати концесію залежали від хабарів. — Залізничий скарб буде примушений заплатити 68.000 зол. вірителям залізника дефравданта Реліха, з якого не міг стягнути грошей.

— **Дух у Скварявi Новій.** Окружний суддя із Самбора Ол. Кучера поміщує в „Газеті Поранній" довгий опис дивних явищ, яких він був свідком у селянській родині Зинів, у Скварявi Новій. Від 3-ох тижнів у хаті Зинів якась таємна сила із смерком уводить у рух предмети, товчеться по хаті і кидає бараболею або ріпою в стіни кімнати. Рідня Зинів складається з 6 осіб. Господар жонатий удруге. Суддя Кучера приваблений чутками про ворожбитські дива в їхній хаті за прикладом інших цікавих приїхав туди, щоби не своїми ві вивця, тим більше, що займається окультизмом, а ставиться до цих явищ скептично. Його побут у хаті Зинів через вечір і ніч потвердив усе те, що бачили сусіди та приїжі, а навіть більше: по хаті гуляє якась таємна сила, невідомого походження і шпурляє тарілками, бараболею ріпою. Підчас спірітистичного сеансу заранжованого суддею Кучерою, „дух" на його закличи представився як перший чоловік Зинової, підносив стілець аж попід стелю, кланявся стільцем як жива людина, бігав як чотироноге звіря в кут і приніс два предмети на доказ свого існування. Одним із них був залізничий білет, який суддя Кучера викинув по дорозі з Жовкви до Скваряви, а другим був австрійський банкнот, що находився в скрині комори між одіжю. „Дух" виявив страшенно багато злоби кидаючи в присутніх різними предметами, бючи стільцем малого хлопця і знущаючись над усіма. Усю ніч хата була сценою „чортівського" видовища. Суддя Кучера виключає галюцинацію і прохає інших, більше компетентних дослідників перевірити ці факти. Цікаве, що зовсім аналогічні факти подає чужинна преса про явища в норвеськім селі Вінес.

— **Електричний тоталізатор.** Клопоти при обчислюванні впливів тоталізатора підчас перегонів щезають. Група англійських інжинірів придумала апарат, який рухається електрикою, автоматично та просто і виключає всякі зловживання. Підчас найближчих перегонів в Англії цей апарат буде вже ужитий.

— **Нова метода відмолодження.** На конгресі бальнеольогів у Бадені лікар Лякатос виголосив відчит про свої нові досвіди над відмолодженням старців. Роблені ним операції є певного рода відміною метод Воронова і досі дали, як він запевняє, вдоволяючі результати.., але покищо у двох випадках 60-кількалітніх старців. Більше досвідів він на людях не робив і обмежився до відмолоджування собак.

— **Дух у норвеськім селі.** Столична норвеська преса описує від тижня мандрівку тисячі цікавих до маленького сільця Вінес, де щовечора в одній хаті всі мешканці бачуть живу голову старця-шевця, який помер у цій хаті 60 літ тому. Вінес находиться на острові Кармой і досі ще не бачило такої юрби столичних гостей і репортерів. Хати перетворені в гостинниці, корчми та шиночки також. Всі „відсиджують" спірітистичні сеанси, щоби прогнати марево шевця, що появляється рівномірно що-вечора на шибі своєї розваленої хатини. Цю голову видко дуже виразно, коли небо захмарене. Місцеві старі люди кажуть, що це природне, бо відомо, що швець продав за життя душу чортові, а один норвеський лікар пояснює це теж природно: імовірно за життя шевця його обличча відбилось на шибі мов на фотографічній плиті, підчас великої бурі з блискавками і досі там залишилось. Місцеве населення з обуренням відкинуло проект окружного комісаря, щоби вийняти цю шибу і післати її до Осльо для наукового досліду.

— **Рекорди.** Муссоліні не вдоволяється реформою світогляду своїх „підданих", себто голови в середині, а дбає ще про їхню голову зверха: він видав наказ, щоби всі італійці носили від 1-го квітня до 1-го жовтня соломяні капелюхи. Таким робом всі виглядатимуть однаково, а державна каса ощадить силу гроша. — У СРСР 12.000 селян сидить у вязницях обвинувачених, що переховують збіжа, понад дозволену скількість. — Минулого тижня у спортових змаганнях Чехословаччина-Австрія, що відбулись у Відні, продано 55.000 білєтів. Якби ми діждались хочби одної такої фреквенції на змаганнях „України" у Львові, то можна би відразу мати другу спортову площу!

— **Світова всячина.** Берлінський суд засудив після 15-міс. процесу двох братів Барматів тільки на кілька місяців вязниці за хабарі, а звільнив їх від обвинувачення ошуки та дефравдації. — У Геневі почалась 6-та міжнародня еміграційна конференція. — Югославський кордон замкнений для подорожніх, із невідомих причин. — У Будапешті відправив кардинал Середа святочне поминальне богослуження за душу цісаря Карла. — 9-го серпня збереться у Варшаві конгрес міжнародного права на 6 днів. — Спол. Держави обнижать податок на 20 міл. — Борвій на Криму знищив багато домів і збіжа. — Рабін Роттердаму після 40-літн. праці зголосив свою димісію, огірчений тим, що місцева жидівська віроісповідна громада приняла рішення, що жиди, одружені з християнами, можуть належати надалі до жидівської громади. — Радянська преса виступає гостро проти Франції, яка хоче наложити секвестр на рад. золото складене в амер. банках. — Шурин кайзера Вільгельма Зубков, якого скрізь виселюють, вибирається до „вільного" міста Данціґу. — Заст. голови лондонського геольогічного т-ва проф. Еванс винайшов новий апарат, що записує тремтіння землі.

По виборах.

Повиборчі збори повного Українського Виборчого Комітету у Львові.

Вибори минулися. Зараз робимо рахунок з наших зисків і страт, стежимо пильно за нашими недомаганнями, за похибками в нашій організації, за направою всіх недостач і промахів у майбутньому.

Минулого тижня відбулися в „Силі" Збори Українського Нар. Виборчого Комітету на місто Львів при великій скількости і повнім заінтересованні громадян (ок) усіх передмість м. Львова.

По докладнім і вичерпуючім справозданню голови Комітету п. Е. Ігната — в двогодинній дискусії забирало голос богато бесідників з усіх верств населення, що з одної сторони вказували як на зразкову організацію виборчого Комітету так і відносили ще деякі недомагання, а саме: недостачу заінтересування серед нашого львівського громадянства рекламаціями, ухилюванням деяких громадян від голосування та якоюсь їх апатією і бездільністю до виборчих справ.

По зложенні касового звіту проф. Березовським і одобренні членами контрольної комісії радн. Давидовським і панею Макарушковою рахунків — уділено Українському Народньому Виборчому Комітетові абсолюторію.

На тім закінчив У. Н. В. Комітет свою діяльність і перестав істнувати. Піднесеними в часі дискусії замітами і вказівками має заняться Народня Організація Українців м. Львова, що має подбати про тріваку організацію серед нашого громадянства, щоби воно головно серед теперішніх обставин було готове кожної хвилі солідарно та уміло сповнити свій громадянський обовязок, щоби не треба було в майбутньому на короткий час перед кожною важнішою справою щойно починати організувати громадян, а тільки вказати шлях, куди воно йти повинно.

Все було би в порядку, колиб не одно але...

Комітет замкнув свої рахунки дефіцитом понад 1.200 зол. Не велика це справді як на наші відносини сума, але повинна бути зараз зібрана, бо друкарні і бюра плякатовань домагаються по довшім чеканню (від 4. березня) негайної заплати, бо в противнім випадку прийшлось би Комітетові відповідати перед судом.

Думаю, що хоч ми не вибрали свого посла з м. Львова й упали наслідком недостачі незначної скількости голосів — то однак засвідчили свою чисельність і здисциплінованість і коли лише поглубимо і поширимо нашу просвітно-організаційну роботу серед деякої части ..и громадянства, на яку мають ще вплив непрошені опікуни. В майбутньому вже певно не вийдемо з виборчої боротьби переможеними.

Комітет доложив зі своєї сторони усіх старань, члени Комітету так пані як і панове через повних 3 місяці працювали зовсім безінтересовно та з самопосвятою і завдяки їх праці був такий гарний вислід голосування.

І чи годиться, щоби ті члени відповідали ще й матеріяльно за свою працю, за тих громадян, що не почувалися до обовязку хочби малим датком причинитися до покриття видатків на так важну громадянську справу. Де поділися ті, викликані своїми знайомими богаті громадяни, власники реальностей, нафтових теренів, млинів, фільварків, промисловці та купці, що й досі не відгукнулися? Чи дуже збідніють ті, що раз на 5 літ видадуть кілька золотих? А колиб кожний, що голосував на 18-ку зложив кілька сотиків не будоб у нас дефіцитів і не треба будоб соромитися нам перед вірителями. Бо не є це справа льоквального значіння. Зрозуміти її повинен цілого значіння. Зрозуміти її повинен цілий край, бо так як Львів є мозком і серцем усіх українських земель під Польщею, так і усім нам повинно залежати на тім, щоби той Львів був свідомий і національно зорганізований.

Хоч ми мандату не здобули і перепали, то перепали гідно і тому повинні гідно виплатися зі своїх зобовязань, щоби на майбутнє не стратити як матеріяльного так і морального кредиту.

Всякі датки просимо надсилати на адресу: проф. Амброзій Березовський — Львів, Коспюшка ч. 1 а/ІІ. п. Народня Канцелярія, де адресата можна також застати кожного дня між 1-ою а 3-ою пополудни.

Точний виказ усіх надісланих жертв як і замкнення рахунків помістимо в часописях по повнім зліквідуванні Комітету.

Е. Ігнат.

Дописи.

СОЛОТВИНА. (Радикальна демагогія) Дня 22. березня ц. р. вечером загостив до Солотвини посол з соц.-радикальної партії д-р Когут. Посол зі своїм „штабом" вступив до ресторації Шебуньчака, де при забаві запрошуючі пана посла пригадали собі, що не мають приготованої салі для зборів. Почалися в год. 7-ій вечером пошукування за ключами до домівки кооперативи „Народній Дім". А коли ключів не найдено, розбито в присутности п. посла „по радикальному" двері домівки кооперативи і „вічевики" увійшли з „тріюмфом" до салі, де при участи кільканацятьох членів радикальної партії Солотвинщини відбулося „віче". Він подякував виборцям за довіря з приводу його вибору з „державної листи", представив свої муки за український нарід у кримінали кремінецьнім, а опісля подавав ради, як відобрати кооперативу „Народній Дім" в Солотвині з рук буржуїв і кровопийців хлопської крови: ундистів. У своїй дальші зволив згадати також особу д-ра Черненка, який по його словам є дуже працьовитий, бо виставив дві камениці (?) Дальше радив їздити по читальнях і кооперативах Солотвинщини, щоби з них взяти провід в „радикальні" руки і подав до відома, що радикали не приступлять до спільного Українського Соймового Клюбу з іншими партіями. Вкінці заповів „всенародне, величаве, політове віче" (але без попів, адвокатів, нотарів, лікарів, куркулів і буржуїв) на Великодні Свята в Солотвині і замкнув „віче" з окликом: „Ганьба ундистам!" — Ось якою демагогією годують радикальні верховоди народню масу!

Під увагу рільникам.

Позички в салітрі для пошкодованих рільників.

Державний Рільничий Банк комунікує: Щоби прийти з допомогою рільникам, яких озимина ушкоджена довготревалими морозами і вимагає зновy навозу салітрою, Державний Банк Рільничий, відділ у Львові, уділюватиме рільникам **безпроцентового кредиту в салітрі** з Хожова на таких умовинах:

1) 35-проц. азотан амону (амонова салітра з Хожова) по 100 зол. за 100 кг. loco вагон у Хожові, з дочисленням коштів опакування по 1.50 зол. за скриню, що містить 50 кг. товару.

2) 15.5-проц. салітру з Хожова (нітрофос) по 46 зол. за 100 кг. уже з опакуванням loco вагон у Хожові.

3) Кредит є платний до дня 1. лютого 1929 р.

Кредит діставатимуть рільники або безпосередньо (як великі, так і дрібні) цілими вагонами згл. піввагонами, або за посередництвом хліборобських організацій (кооператив, синдикатів і т. п.).

Рільники, що бажалиб дістати отсі навози, повинні зложити в Державнім Банку Рільничім, відділ у Львові, посвідку зі староства або з громадського уряду чи з хліборобської організації, що їх озимина вимагає зновy навозу.

Всяких інформацій уділяє Державний Банк Рільничий, відділ у Львові, вул. Пілсудського 26 (тел. 46-80).

Театри.

Кооператива „Український Театр" під дир. Н. Стадника (вул. Шашкевича). Перерва.

Міський великий театр: 4-го 7·30 веч. „Повста [illegible]".

Міський „Театр Новин": 4-го г. 8 веч. „Лесі Ші..".

КІНА.

„Аполльо": „Серафим людства" (Франциск із Ассізі).

„Палас": „Симфонія великого міста".

„Артистка на сцені й в житті".

„Лев": „Пат і Паташон на Ямайці".

„Фатаморгана": „[illegible]".

А. ПЯСЕЦКІ С. А. ФАБРИКА ЧОКОЛЯДИ **КРАКІВ**

ВЛАСНІ СКЛЕПИ: Краків, Головний Ринок, Лінія А—Б і Ц—Д. Варшава, Краківське передмістя ч. 7.

поручає безконкуренційно, у великім виборі роди чоколяди сметанкової, молочної, десерової і до варення як також чоколядки, кармельки і цукри. — Не шумною реклямою, але якостево знаменитими виробами, зробленими з гарантійно чистих сирівців, хочемо здобувати признання найширших кругів, одночасно числячи найприступніші ціни. 1581 **Замовлення приймає Народна Торговля у Львові.** 12—50

Зі спортового життя.

Гасмонея — Україна 5:3 (1:1).

Вислід цей говорить сам за себе. Гасмонея виступила в повному складі з виїмком всіх краківських грачів, яких на товариські змагання провід „Гасмонеї" уважав за відповідно не стягати. А придалисьб вони були „Гасмонеї", особливо в першій половині, коли жид. дружина, заскочена блискучою грою „України", втратила просто голову. Щойно в другій половині жиди очуняли і притиснули „Україну", яка почала боронитись досить хаотично і дала собі стріляти в першій частині другої половини аж чотири голі. Одначе „Україна" не впала на дусі, але зібрала всі сили, які в другій половині у неї майже зовсім вичерпались, і з двох наступів добула два голі.

Найкращою частиною нашої дружини був безперечно напад: в ньому блестів Петрів, Цимбала і Сич. Помія з Раком в першій половині сповняла як слід своє завдання; в другій заломилась через недиспозицію (ізза перестуди) вище згаданого. З залоги був ліпший Грещук, але непотрібним сфавлюванням жид. грача спинив один голь. Воротар Труш має на совісти першого й останнього голя „Гасмонеї", хоч зрештою був на свойому місці. Судячи по грі „України" в першій половині, вислід повинен був бути як не побідний, то бодай ремісовий. Змінилась карта в другій частині тому, що наша дружина не видержала темпа і впала из силах. Причина цеї невидержливости: недостача відповідної заправи, ну — й молоді сили деяких грачів. Одначе є оправдана надія, що під вмілим проводом фахового тренера п. Бодера дружина як слід стренується і загартує свої сили до дальших твердих боїв за мистецтво львівської А-кляси. В кожному разі вислід вчорашніх змагань провід „України" може зачисляти до успіхів. Другі з черги змагання з почесним вислідом вказують на те, що „Україна" на добрій дорозі до розвитку.

Склад дружини як цілість зовсім добрий. Тільки може мала зміна в нападі вийшлаб йому на корнсть: пересунення Цимбали на тільника так, що обі найкращі стрільці Сич і Петрів булиб на пості злучників найвідповідніщими стрільцями.

Публики біля 600 осіб. Судя п. Завітковський добрий.

В. Ст.

ОПОВІСТКИ.

Виділ Т-ва „Українська Студентська Громада" в Кракові подає до відома інтересованим, що надзвичайні вписи на III. трим. фільс. виділу Яг. Ун. будуть відбуватися від 23—28 IV. ц. р. Приняття є утруднене і залежить від удокументовання важними даними. — За Виділ: Ол. Гайдукевич. 2—2

Реколекції для Панів відбудуться під проводом о. д-ра Гавр. Костельника в семинарській церкві при вул. Коперника від суботи 7. квітня до середи 11-го квітня в год. 6.30 вечером. 1863 1—3

Організаційний Комітет Союза Українських Хорів взиває всі „Бояни" і самостійні хори вступати в члени наміченого Товариства і як також перевести реєстрацію всіх хорів і співочих гуртків в своїм окрузі і заохотити їх до вступлення в члени Союза. Письма слати на адресу: Левицька Оксана секретарка — Львів — вул. На Байках ч. 17. 1864 1—1

Інж. Микола Меркун і Маруся родж. Бездзвінна в Чеськ. Тешині з нагоди свого вінчання зложили 200 Кч. на українських інвалідів. Щиру подяку складає — Гол. Рада УКТОНІ у Львові. 1—1

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ.

НОВІ ноти. В. Безкоровайний: Українські Думки VI, на скрипку, Сонати I; II, III. на фортепян. 1795 3—5

БІЖУТЕРІЮ, ЗОЛОТІ і СРІБНІ ВИРОБИ продає за готівку і на рати від десятків літ у цілім краю звісна фірма Івана Зельтенрайх, Львів, пл. Марійська 5. Купую бриланти, золото, срібло, плачу найвищі ціни. 3 75-7

ПАРЦЕЛЯ будівляна, дуже гарна, сонячна дво-фронтова коло Личаківського двірця продається. Відомости: Львів, вул. Коперника ч. 26. С-ва „Супруга". 1866 1-2

ЗА РЕМОНТ мешкання о 4 комнатах дам мешкання з 2 комнат і кухні. Зголошення до Адміністрації під „Оказія". 1811 1-1

Новий музичний катальог
висилає на бажання
Книгарня Наук. Т-ва ім. Шевченка
1757 **Львів, Ринок 10.** 5—10

4 ЗОЛ. коштує ложка, ніж, вилки з хінського срібла у Мандля, Коперника 14. проти кіна Коперник. 1812 3-15

КРИНИЦЯ — Вілля „Якубівка" біля нових Лазничок. Комнати з повним удержанням по приступних цінах. Управа в українських руках. Початок сезону 1-го травня. Зголошення до 1-го травня приймає п. Єлена Савицька вдова по гр.-кат. пароху Чаниж п. Топорів. 1856 1-3

САМОСТІЙНИЙ, меткий діловодчик до ведення кооперативи, безженний, що має поручення від священика, негайно потрібний. Зголошення негайно особисто у о. Ліщинського, Борислав. 1860 1-2

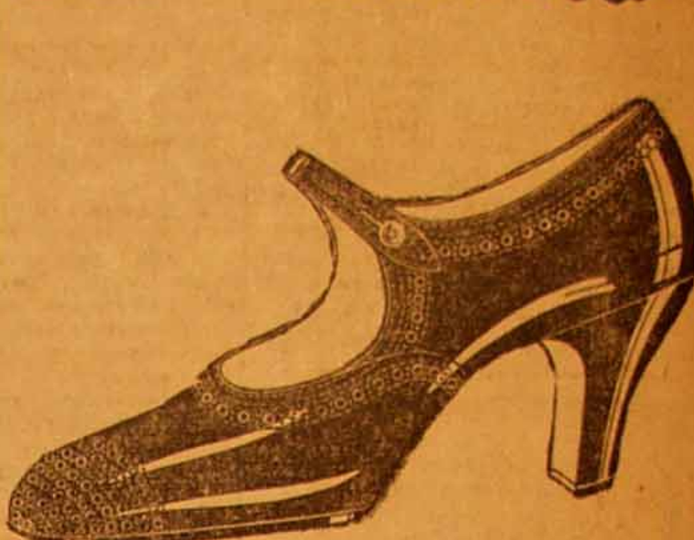
МРАЗНИЦЯ к. Борислава зачинає будову мурованої церкви. Пляни і коштосписи можна переглянути на місци. Архитекти-будівничі що рефлектують на будову зволять вносити свої оферти до дня 10. н. м. на адресу о. І. Ліщинський парох Борислава або особисто дня 7-го квітня ц. р. у Львові може подати інформації інж. Пежинський. 1862 1—2

СТАРШИЙ лікар бажає змінити місце осідку. Ласкаві інформації прошу слати до Адміністрації „Діла" „для лікаря". 1865 1-1

КОМНАТА для двох панів з удержанням негайно до винайму вул. Стрийська 26. партер I. двері на право. 1-1

ЦЕРКВА деревяна в добрім стані на 400 душ дуже дешево до відступлення бідній парохії. Услівя: Церкву муситься розібрати і перевезти на місце призначення, негайно по Великодних Святах. Голоситися негайно особисто Мразниця стація Борислав. 1—2

32.50 ДельКа

Останній модель в ріжних барвах

До набуття у всіх філіях і заступництвах

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає.

ЛІКАР
Д-р М. Козак
повернув з загранкці і ординує
1854 в СТАНИСЛАВОВІ 1-3
вул. Голуховського ч. 21.

ЛІЧНИЦЯ
Д-ра М. КОЗАКА і Д-РА С. РОБІНЗОН-КОЗАКОВОЇ
в Станиславові
вул. Голуховського ч. 21.
Цілоденне удержання з лікарською опікою від 15 золотих.
Вчікування на поріл 10 зол. денно.
1855 Вільний вибір лікаря. 1—3
Телефон 605. Телефон 605

Спеціяліст недуг легінів, серця і желудка
Д-р Фелікс Ган
Львів, Городецька 46.
1058 Пересвітлення Рентгеном. 24—24

Дентист Яків Насс
Львів, вул. Сикстуська ч. 17. II. п.
Скріплювання хитаючихся зубів, пльомбування й виймання зубів без болю. Штучні зуби в каучуку і золоті після американської системи. Пацієнтів з провінції полагоджується в найкоротшому часі. П.Т. Урядовцям і студентам значна 1852 знижка. Полекші в сплатах. 2—5

КОМПЛЕТ перша сорта **ЗОЛ. 28.**
6 ложок, 6 вилок, 6 ножів і 6 кавових ложочок з хінського срібла. II-га сорта 25 зол.
У Б. ҐРИНБЕРҐА, Сикстуська 4.

Волосінь на матераци поручає найдешевше
Перша краєва прядільня в Бродах
МАГАЗИН У ЛЬВОВІ, ШПИТАЛЬНА 10
1675 **ЙОСИФ ФРЕНКЕЛЬ.** 6-10

ПЕРЛЬМУТТЕРА УЛЬТРАМАРИНА
є безглядно найліпшою і найвидатнішою фарбою до білля, вапна і малярських цілей. Відзначена на виставах в Брукселі, Медіоляні і Парижі золотими медалями.
1335 **Скрізь до набуття.** 12—?

Жіноча конфекція
ЦЕЦИЛІЇ ГАН **ЛЬВІВ,** площа Смольки ч. 1 а.
поручає найновіші весняні моделі в плащах, суконях і трикотажах по поміркованих цінах. — Полекші в сплатах. — Замовлення полагоджується **у власній робітні на протязі 3 днів.**
1853 2-10

Надзвичайний Загальний Збір

Союза Українських Приватних Службовиків „Супруга" у Львові відбудеться дня 22. квітня 1928 в год. 9-тій рано в домівці при вул. Коперника ч. 26 з таким порядком нарад: 1) Відкриття Збору і вибір голови Збору. 2) Веріфікування протоколу з послідних Загальних Зборів, 3) Вибір голови, 11 членів і 6 заступників членів Головної Ради. 4) Реферат на тему: Наєм праці умового працівника. 5) Внесення і запити. — Якщо в означеному часі не явиться на Зборі 1/3 часть всіх членів, потрібних до правосильности нарад, відбудеться в годині 10-ій того самого дня, в тій самій салі і з тим самим порядком нарад другий Загальний Збір, який рішатиме без огляду на число присутніх членів. — Головна Рада „Супруга". — Львів, дня 30. березня 1928 року. 1868 1—1

Присилайте передплату!

НАЙНОВІШІ
ДІТОЧІ ВІЗКИ
виконує **Е. КІК**
Львів,
Жовківська ч. 17.
полагоджує всякі направки і зміни. 1-5

РЕАЛЬНІСТЬ коло суду негайно на продаж. Д-р Хоминський Камінка Струм. 1841 2—2

Надзвичайні Загальні Збори

Т-ва „Міщанське Братство" в Тернополі відбудуться дня 17. квітня 1928 в год. 3-ій попол. в великій салі Міщанського Братства в Тернополі із слідуючим денним порядком: 1) вибір виділу, 2) внесення і запити. Вступ на Загальні Збори мають тільки члени Т-ва які викажуться легітимацією, а яку кождий член одержить в дні 17. квітня ц. р. між годиною 8—12 в полудне в льокалі Т-ва. — Андрій Фалендиш голова, Антін Дяків секр. 1-1

VI. Звичайні Загальні Збори

Українського Краєвого Товариства опіки над Інвалідами у Львові відбудуться дня 21. квітня 1928 в год. 4. попол. в салі Української Бесіди у Львові, вул. Рутовського 22/I. Порядок нарад: 1) Отворення зборів, 2) відчитання протоколу попередних Загальних Зборів, 3) звіт з діяльности Т-ва, 4) звіт ревізійної комісії, 5) уділення абсолюторії уступаючій Головній Раді, 6) зміна статуту, 7) вибір голови Т-ва і 9 членів Гол. Ради, 8) вибір Ревізійної комісії, 9) внесни і запити. — На випадок, коли на означену годину не явиться достаточне число членів Т-ва, збори відбудуться в годину пізніше з тим самим порядком нарад і важністю рішень. — Гол. Рада УКТОНІ у Львові. 1867 1—1

Конкурс.

Краєве Товариство господарське „Сільський Господар" у Львові прийме до помочі шефа бюра аграрних операцій

ІНЖІНІРІВ-КУЛЬТУРТЕХНИКІВ

(інжінірів мельорації), як своїх урядовців.

Вимагається: 1) Покінчення культуртехнічного (меліораційного) відділу на Технічній Високій Школі враз з дипльомовим іспитом. 2) Покінчення приписаних в ході студій практик помірових та меліораційних. 3) По змозі виказання практичного заняття в цьому фаху після закінчення студій.

Предложення належить вносити до бюра Товариства у Львові, вул. Зіморовича ч. 20. з долученням відпису дипльому, свідоцтв, посвідок практики, перебігу життя та референцій одного зі станових товариств українських інжінірів, в першу чергу Українського Технічного Товариства у Львові. — Під увагу візьметься тільки ці предложення, які вплинуть до дня 20 квітня ц. р.

Краєве Товариство господарське „Сільський Господар" у Львові.

Інж. Ю. Павлиховський в. р. президент.

Інж. Е. Храплцвий в. р. директор бюра.

„ФОСФОР"
ФАБРИКА ШТУЧНИХ НАВОЗІВ
ЛЬВІВ
Баторія 32/D **Телефон 50-69**

СУПЕРФОСФАТИ: кістяні і фосфорово-азотові, МІНЕРАЛЬНІ і амонякові.
РЕФОРМФОСФАТИ: кістяні і мінеральні від 18 до 26% P_2O_5!!!
ТОМАСИНИ: „Columeta", — „Зоря" і інші як краєві так і закордонні.
СОЛИ потасові і КАЇНІТ, АЗОТНЯК, САЛІТРА (Хоржовська) амонова
САЛІТРА чілійська — СІРЧАН амоновий
Вапно навозове палене і мелене (97% CaO) — будівельне вапно.
ФОСФОРИТИ палені і мелені (CaO) з розп. P_2O_5.
Достава вагонова і детайл. по фабр. цінах і найдог. услівях кредит.
2—10

За редакцію відповідає Василь Мудрий.

Видає Видавнича Спілка „Діло".

З друкарні Видавничої Спілки „Діло", Львів, Ринок ч. 10.